

nesten Tvivl om, at den nye og uprøvede direkte Skatteform, Indkomsts-katten af Formueforøgelse godtgjort ved Salg, vil nødvendiggøre en ny Serie af saadanne almindelige Undtagelser. Om det vil finde sin rette Plads i en Udvalgsbetænkning eller maaske i selve Lovens Tekst, kan jeg ikke i Øjeblikket overse. Det vil i høj Grad komme an paa Udvalgsbehandlingen. Men jeg erkender, at jeg selv har modtaget et ikke helt lille Antal velbegrundede Henvendelser af denne Art, hvori Formueforøgelse, indvundet ved Salg, i Virkeligheden betyder en Indtægtsnædgang. Jeg kan nævne saadanne Tilfælde, hvor en Kommanditist efter foregaaende Aftale bliver udløst til en Overkurs, eller hvor Aktionærer efter Selskabets Vedtægter skal lade sig udløse efter en forud aftalt Kurs. Det er selvfølgelig sket, fordi man forudsatte, at det vilde være fordelagtigt for Aktieselskabet at udløse de paagældende, og selv om de faar en Overkurs, vil Forrentningen af denne Merformue betyde en mindre Indtægt. At beskattede det, som om det var en Merindtægt for det paagældende Aar, er øjensynlig urimeligt. Der er i Dag nævnt nogle Eksempler vedrørende Landejendomme, hvis Berettigelse i Undtagelsestilfælde jeg heller ikke skal bestride. Fælles for alle disse Tilfælde vil det være, at der, for saa vidt de omfattes enten af Udvalgsbetænkningen, naar den kommer, eller af Lovteksten, vil blive paalagt Finansministeriets Administration et skelnende Arbejde, og muligvis et ret byrdefuldt skelnende Arbejde. Men dette skelnende Arbejde maa Administrationen paatage sig, paatage sig i Alvor og paatage sig saaledes, at det ikke bliver udelukkende de fiskale Hensyn, der bliver taget, men at der ogsaa bliver taget Hensyn til Urimelighederne, idet det jo ikke kan nægtes, at naar Indkomsts-katten bliver højere og drøjere baade efter sin Sats og efter sin Indgriben, er der Anledning til, at Urimeligheder undgaaes. Dertil kommer ogsaa, at Ofret for Statskassen i de allerfleste Tilfælde ikke vil være nævneværdigt, medens det for den enkelte Skatteyder kan komme til at betyde ligefrem Indgreb i hans Eksistensstandard.

Jeg gaar altsaa ud fra, at den højtærede Finansminister og Ministeriet vil gaa frem med den Hensyntagen til Undtagelsestilfældene, som jeg her har omtalt. Men naar jeg har sagt dette, skal jeg ogsaa paa min Gruppens Vegne udtale, at vi vil støtte Finansministeren ved Gennemførelsen af den nye Skatteform og i, at Forholdet mellem direkte Skattepaalæg og Forbrugs-

skatter ikke forrykkes gennem Udvalgsforhandlingen til Forøgelse af den indirekte Beskatning af Forbruget. Det betyder, at eventuelle Besparelser for Skatteyderne i den direkte Beskatning ikke af os ønskes udlignede ved Forøgelser af de indirekte Skatter. Men det betyder derimod ikke, at vi i og for sig med Glæde ser de ekstraordinære indirekte Skatter forlængede, end-sige forhøjede, saaledes som flere af dem foreslaas. Vi er paa ingen Maade kommet bort fra vort Haab om, at de ekstraordinære indirekte Skatter efter deres Eksistens — endnu meget mere efter deres Sats, men ogsaa efter deres hele Eksistens — kan blive af forbigaaende Art. De ekstraordinære Skatter, derunder ogsaa Cigarskatten, er vedtagne og af os støttede som ekstraordinære Foranstaltninger. Vi gaar selvfølgelig med til at forlænge dem, men vi betragter det stadig som en ekstraordinær Forlængelse af en ekstraordinær Foranstaltning. Vi føler os ikke bundne ved nogen af disse indirekte Skatter, ganske særlig Forbrugsskatterne, naar vi kommer til den Drøftelse af det almindelige Skattesystem her i Landet, som jo maa komme, selv om den nu efterhaanden paa Grund af Krigsforholdene er blevet udskudt det ene Aar efter det andet. Vor Frihed er ikke præjudiceret paa noget Punkt ved disse indirekte Skattelove.

Jeg maa maaske, da mit eget Forhold har været fremme baade i aabne Breve, i Artikler og under mundtlig Drøftelse, i en ganske særlig Grad med Hensyn til Cigarskatten, fordi jeg har været Ordfører for den, have Lov til for mit eget personlige Vedkommende at tilføje, at ligesom jeg alene har været Ordfører for den, fordi det er en ekstraordinær Skat, saaledes staar jeg kun til Medansvar for den som saadan, og jeg føler mig i ingen Henseende bunden til den eller dens Konsekvenser i anden Egenskab end som ekstraordinær Skat. Men da et andet øret Medlem skal føre Ordet for vort Parti for de Dele af dette Skattesystem, som ikke er direkte Penge-skatte — Formue- og Indtægtsskat, Formueforøgelsesskat og Arveafgift —, har jeg ikke andet med disse Skatter at gøre end denne Afgrænsning mellem de direkte og indirekte ekstraordinære Skatter, og jeg skal derfor lade dem ligge i øvrigt. Netop derved, at hele Systemet er ekstraordinært med Undtagelse af Arveafgiften, som jeg senere skal komme til, er jeg fritaget for enhver principiel Betragtning af det, og jeg skal da gaa over til ganske kort at omtale de enkelte Love, det vil efter Omstæn-